

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

РІШЕННЯ

про відмову в погодженні проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проект наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії органів Державної фіскальної служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі» (далі – проект наказу), разом з додатками, поданий листом Міністерства фінансів України від 10.06.2019 № 26030-07-5/15063.

За результатами проведеного аналізу проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 8 та 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон)

встановила:

проектом наказу пропонується затвердити Порядок інформаційної взаємодії органів Державної фіскальної служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі (далі – Порядок).

Порядком пропонується встановити процедуру оформлення та доставки інкасових доручень (розпоряджень) від стягувача до банку в електронному вигляді, з використанням телекомунікаційних мереж, засобів технічного та криптографічного захисту інформації.

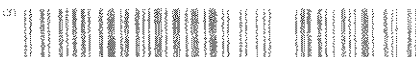
За інформацією, наданою розробником, прийняття проекту наказу сприятиме оптимізації витрат часу, трудових та фінансових ресурсів органів виконавчої влади у податковій сфері та у сфері казначейського обслуговування, а також зменшенню паперового документообігу між ними.

Однак, розробником під час підготовки зазначеного проекту наказу не дотримано вимог статей 4 та 8 Закону, беручи до уваги таке.

Засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

РІШЕННЯ № 312 від 11.07.2019

Григор'єва Марія Олександрівна

При цьому, враховуючи вимоги статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проектів регуляторних актів з урахуванням як самого проекту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, Аналіз регуляторного впливу цього проекту акта.

Відповідно до вимог статті 1 Закону документом, який містить обґрунтування необхідності державного регулювання шляхом прийняття регуляторного акта, аналіз впливу, який справлятиме регуляторний акт на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також обґрунтування відповідності проекту регуляторного акта принципам державної політики – є Аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ).

У цьому випадку, наданий розробником АРВ до проекту наказу містить формальний опис запропонованого ним регулювання, не є інформативним та не відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі – Методика).

Так, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей», в таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів держави» при розгляді «Альтернативи 2» розробником зазначено, що прийняття цієї Альтернативи сприятиме оптимізації витрат часу, трудових та фінансових ресурсів органів виконавчої влади у податковій сфері та у сфері казначейського обслуговування, проте жодних підтверджуючих розрахунків розробником не надано.

Слід зазначити, що запропонований альтернативний спосіб вирішення проблеми за рахунок прийняття проекту наказу взагалі не досліджено та не встановлено факту наявності позитивних та/або відсутності негативних чинників для держави. Зазначене є порушенням принципу доцільності, тобто, обґрунтованої необхідності державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Таким чином, розробнику доцільно надати розрахунки:

- витрат часу, який буде потрібен працівникам органів виконавчої влади та суб'єктам господарювання для ознайомлення з регуляторним актом;
- сум економії грошових коштів (за рахунок зменшення часу на виконання процедур, пов'язаних із оформленням та доставкою інкасових доручень (розпоряджень) як працівниками органів державної влади, так і суб'єктами господарювання) шляхом порівняння сум зазначених витрат за чинного регулювання, а також визначених у спосіб, запропонований проектом наказу;
- сум економії грошових коштів, пов'язаних зі спрощенням паперового документообігу (у зв'язку зі зменшенням витрат на офісний папір, картриджі, конверти тощо).

Також розробником формально надано інформацію, яка має бути розміщена в таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання», та не наведено жодних аналітичних даних та/або розрахунків витрат/економії ресурсів суб'єктів господарювання, яких вони зазнають/отримають як внаслідок впровадження проекту наказу, так і внаслідок застосування альтернативного способу досягнення цілей, які підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Разом з тим, без надання будь-якого обґрунтування неможливості встановлення окремих даних, розробником проігноровано заповнення таблиці «Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання» та не здійснено розподілу суб'єктів господарювання на групи, натомість лише зазначено загальну кількість таких суб'єктів господарювання – 1 128 281.

Слід підкреслити, що факт відсутності належним чином проведеного економічного аналізу запропонованих альтернатив не дозволяє в подальшому об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення. Зазначене не дає можливості встановити реальний обсяг економії бюджетних коштів, ефективного використання робочого часу державних службовців, які задіяні в процесі оформлення та доставки інкасових доручень.

З урахуванням неналежного заповнення розділу III АРВ, у розділі IV АРВ «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» розробником не доведено вибір найбільш оптимального альтернативного способу з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей, не проаналізовано причини відмови від застосування того чи іншого способу, та не наведено жодних аргументів на користь обраного. Зазначене є порушенням принципу ефективності, тобто, забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Таким чином, за результатами розгляду положень проекту наказу та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що даний проект наказу розроблено без дотримання:

- ключових принципів державної регуляторної політики, зокрема, доцільності, ефективності та збалансованості, визначених вимогами статті 4 Закону;
- вимог статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 (зі змінами).

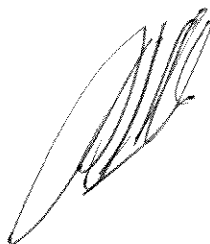

Враховуючи вищевикладене, керуючись частиною четвертою статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проекту наказу Міністерства фінансів України «Про затвердження Порядку інформаційної взаємодії органів Державної фіскальної служби України та банків у процесі передачі інкасових доручень (розпоряджень) в електронній формі».

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

Володимир ЗАГОРОДНІЙ

М. Григор'єва
т. 254-52-21

